

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

26 ม.ค. 2567
(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๑๔/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๙๐/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๗ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายนิพนธ์ บุญยเกียรติ ผู้ฟ้องคดี
นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑
ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง
คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๔๖/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๑๕๖๗/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองแผน
และงบประมาณ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ได้รับความเดือดร้อน
หรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ
ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการเป็นเงินจำนวน ๙๒๓,๑๐๐ บาท ตามความเห็น
ของกระทรวงการคลัง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ได้แย้งคัดค้าน
คำสั่งดังกล่าว สืบเนื่องจากสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสมุทรปราการได้ตรวจสอบ
การจัดสรรงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
สมุทรปราการ พบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้จ่ายเงินงบประมาณ
หมวดเงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย

/จังหวัดสมุทรปราการ...

จังหวัดสมุทรปราการตามโครงการพัฒนากีฬายาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ ให้แก่สโมสรฟุตบอล ดิวิชั่น ๒ จำนวน ๒ สโมสร คือ สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซีและสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ดโดยไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท จึงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการเรียกเงินดังกล่าวส่งคืนคลังองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ต่อมา คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดมีหนังสือ ที่ สป ๕๑๐๐๑/๓๔๖๘ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีดังกล่าวว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการผู้ใดกระทำละเมิดโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เห็นควรยุติเรื่อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ต่อมา กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ มีหน้าที่พิจารณาตรวจสอบ กลั่นกรองงานต่าง ๆ รวมทั้งงานด้านการสนับสนุนงบประมาณที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเสนอให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยเคร่งครัดก่อนนำเสนอผู้บังคับบัญชาให้ความเห็นชอบ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเมื่อนางสาวศันทนีย์ ด้านประกอบกุล เสนอความเห็นในหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ กก ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอรับการสนับสนุนงบประมาณตามโครงการพัฒนากีฬายาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ (การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สีกุภูมิภาค ดิวิชั่น ๒) ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการสามารถดำเนินการได้ ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามผ่านหนังสือดังกล่าวโดยไม่ได้ตรวจสอบว่าสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ และไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีหักท้วงแต่อย่างใด โดยโครงการดังกล่าวมิได้เป็นโครงการที่มีลักษณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นส่วนรวม จึงมิใช่โครงการหรือกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการอันจะตั้งงบประมาณอุดหนุนได้ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิด

/ต่อองค์การ...

ต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๑๐ ของความเสียหายจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วยจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวโดยยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาค่าอุทธรณ์พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับผลการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การอุดหนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการได้มีหนังสือ ที่ กก ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ซึ่งลงนามโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะประธานศูนย์การกีฬา แห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ และในฐานะผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการเพื่อขอรับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการในการดำเนิน โครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ (การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ลีกภูมิภาค ดิวิชั่น ๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า วัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวสอดคล้องตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ หากสนับสนุนงบประมาณส่งเสริมและพัฒนา ด้านการกีฬาจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนจังหวัดสมุทรปราการ เนื่องจากการส่งเสริม และสนับสนุนเยาวชนและประชาชนให้ออกกำลังกาย ห่างไกลยาเสพติด และเป็นการส่งเสริม นักกีฬาให้ได้รับการพัฒนาทางด้านกีฬาอย่างต่อเนื่องเพื่อก้าวไปสู่กีฬาอาชีพต่อไป เจ้าหน้าที่ จึงได้นำโครงการดังกล่าวบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗) ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ (เพิ่มเติม) ฉบับที่ ๑ และได้้นำโครงการดังกล่าว เสนอต่อคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับจังหวัด จังหวัดสมุทรปราการ พิจารณานุมัติโครงการดังกล่าว ซึ่งกรณีนี้คณะกรรมการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เคยตอบข้อหารือเรื่องแนวทางปฏิบัติในการให้การสนับสนุน งบประมาณ แก่สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ ตามหนังสือสำนักงาน

/ปลัดสำนัก...

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๗/๓๔๙๕ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ การพิจารณาว่า ภารกิจอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่นั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายในการให้คำแนะนำชี้แจงต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด เมื่อคณะอนุกรรมการอำนวยการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับจังหวัด จังหวัดสมุทรปราการ พิจารณาให้ความเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการสามารถสนับสนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์การศึกษาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการได้แล้ว จึงบรรจุโครงการดังกล่าวไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยได้รับความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศใช้แล้วเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ แล้ว ส่วนหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๗๔๐๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ทารือการขอรับเงินอุดหนุนโครงการแข่งขันฟุตบอลลีเกอุมิภาค นั้น เป็นการตอบข้อหารือเฉพาะในส่วนของจังหวัดราชบุรีเท่านั้น มิได้แจ้งเวียนให้จังหวัดอื่นทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติ เจ้าหน้าที่จึงไม่อาจทราบถึงหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติดังกล่าวได้อีกทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินด้วยการเรียกคืนเงินอุดหนุนจากศูนย์การศึกษาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการแล้ว แต่ไม่ได้รับคืน องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจึงมีหนังสือถึงสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อให้เสนอข้อพิพาทต่อคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๒๐/๒๗๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการว่า คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาข้อพิพาทดังกล่าวแล้วมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ศูนย์การศึกษาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการส่งคืนเงินอุดหนุนตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ สำหรับกีฬาฟุตบอลอาชีพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ และได้เสนอคำวินิจฉัยชี้ขาดต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบแล้วเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจึงได้ขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดนำเรื่องเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะเจ้าหนี้ย่อมสามารถเรียกคืนเงินอุดหนุนจากศูนย์การศึกษาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการได้ จึงไม่มีเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

/ชดใช้...

ชุดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้รับผิดชุดใช้ค่าสินไหมทดแทน และเพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งแจ้งตามหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๒. ขอลุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอลุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีหนังสือที่ ตผ ๐๐๔๓ สป/๒๕๖ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย รายงานผลการตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สรุปความได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการเพื่อดำเนินโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬา จังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ โดยจ่ายเงินอุดหนุนสโมสรฟุตบอลดิวิชั่น ๒ จำนวน ๒ สโมสร คือ สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซีและสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ด สโมสรสมุทรปราการฟุตบอลคลับจำนวน ๑ สโมสร และสโมสรตะกร้อลอดห่วง จังหวัดสมุทรปราการจำนวน ๑ สโมสร รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๒๘,๖๙๐,๗๐๐ บาท ซึ่งไม่สามารถเบิกจ่ายได้ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือตอบข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๗๔๐๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการเรียกคืนเงินอุดหนุนดังกล่าวนำส่งคลังองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการต่อไป ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือที่ สป ๐๐๒๓.๕/๑๑๘๕ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รายงานข้อมูลเพิ่มเติมจากการตรวจสอบว่า มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนสนับสนุนสมาคมกีฬาจังหวัด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลลีเกออาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และยังไม่มีการนำเงินที่เบิกจ่ายไปส่งคืนคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างปีงบประมาณ

/พ.ศ. ๒๕๕๒...

พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง ๒๕๕๕ รวม ๒๕ แห่ง ใน ๒๓ จังหวัด รวมเป็นเงิน ๒๑๖,๕๑๘,๘๓๘ บาท ในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้เบิกจ่ายเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนกีฬา (ฟุตบอลลีกอาชีพ) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้แก่สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซีและสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ดเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท จึงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการเรียกเงินดังกล่าวส่งคืนคลังองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการโดยด่วน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเสนอข้อพิพาทต่อคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด และได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ขอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเพื่อให้ทราบตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้มีรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยมีความเห็นว่า เนื่องจากศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการได้ขอความอนุเคราะห์จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการในการสนับสนุนงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพในการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ลีกภูมิภาค ดิวิชั่น ๒ จำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการเชื่อโดยสุจริตว่า โครงการดังกล่าวสามารถดำเนินการได้ตามระเบียบและกฎหมาย เนื่องจากการอุดหนุนให้กับหน่วยงานของรัฐ จึงได้ให้การสนับสนุนงบประมาณในโครงการดังกล่าว แม้อต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ จังหวัดสมุทรปราการจะได้แจ้งให้ทราบว่ากระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๖๙๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุนการกีฬาก็ตาม แต่เป็นการแจ้งหลังจากได้เบิกจ่ายเงินอุดหนุนในโครงการดังกล่าวไปแล้ว ส่วนหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๗๔๐๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ทารือการขอรับเงินอุดหนุนโครงการแข่งขันฟุตบอลลีกภูมิภาคของจังหวัดราชบุรี นั้นเป็นการตอบข้อหารือของจังหวัดราชบุรีเท่านั้น ไม่ได้มีการแจ้งเวียนให้จังหวัดอื่นทราบ เจ้าหน้าที่จึงไม่อาจทราบถึงหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติดังกล่าวได้ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการก็มิได้อุดหนุนงบประมาณในลักษณะนี้อีกแต่ประการใด จึงฟังไม่ได้ว่า เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้กระทำการด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ อีกทั้ง

/องค์การ...

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของสำนักตรวจเงินแผ่นดิน จังหวัดสมุทรปราการด้วยการส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอข้อพิพาทต่อคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อวินิจฉัยชี้ขาดให้ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการคืนเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการแล้ว ดังนั้น เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ เห็นควรยุติเรื่อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้แต่งตั้งเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ในกรณีดังกล่าวให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ต่อมา กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๔/๖๕๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ รายงานผลการพิจารณา ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ โดยมีความเห็นว่า การที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้เบิกจ่ายเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนเพื่อสนับสนุน ให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการนั้น เป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้ง งบประมาณรายจ่าย และการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๔/๑๖๔๓๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ ตอบข้อหารือดังกล่าวว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้จ่ายเงินอุดหนุน สโมสรฟุตบอล ดิวิชั่น ๒ จำนวน ๒ สโมสร คือ สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซีและสโมสร สมุทรปราการยูไนเต็ด ซึ่งมีลักษณะเป็นการดำเนินการทางธุรกิจ มิได้เป็นการดำเนินการ ที่มีลักษณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เป็นส่วนรวม จึงมิใช่โครงการหรือกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สมุทรปราการอันจะตั้งงบประมาณอุดหนุนได้ เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด สมุทรปราการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำ และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สมุทรปราการต้องรับผิดชอบ ๙ ราย โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดี ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ กองแผนและงบประมาณ มีหน้าที่ตรวจสอบ กลั่นกรองงาน และเสนอโครงการที่ขอรับ การสนับสนุนงบประมาณที่ผู้ได้บังคับบัญชาเสนอให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ ของทางราชการโดยเคร่งครัดก่อนนำเสนอผู้บังคับบัญชาให้ความเห็นชอบ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อนางสาวศันทนีย์ ด่านประกอบกุล เสนอความเห็นในหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ กค ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ตามโครงการพัฒนากีฬายาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ

/(การแข่งขัน...

(การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สีกฎมภาค ดิวิชั่น ๒) ความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการสามารถดำเนินการได้ ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามผ่านหนังสือดังกล่าวโดยไม่ได้ตรวจสอบว่าสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ และไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทักท้วงแต่อย่างใด กรณีเป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับความเสียหาย จึงให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๑๐ ของความเสียหายจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการตามความเห็นของกระทรวงการคลังดังกล่าว และรายงานผลการดำเนินการให้จังหวัดสมุทรปราการทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณา คำอุทธรณ์ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นยืนตามผลการพิจารณาของกระทรวงการคลังทั้งข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเสนอข้อพิพาทให้คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ต่อมา สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๒๐/๒๗๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาแล้ววินิจฉัยชี้ขาดให้ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการส่งคืนเงินอุดหนุนโครงการกีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ สำหรับกีฬาฟุตบอลอาชีพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ และประธานกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำคำวินิจฉัยดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบแล้วเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการไม่ยินยอมส่งคืนเงินอุดหนุนดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือที่ สป ๕๑๐๐๑/๓๗๘๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดนำเรื่องเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ

/ด่วนที่สุด...

ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๒๕๙๙ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อขอทราบผลการพิจารณาดำเนินการในกรณีดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การโดยมีสาระสำคัญในทำนองเดียวกันกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า เมื่อจังหวัดสมุทรปราการได้มีหนังสือที่ กก ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการต้องพิจารณารายละเอียดของโครงการก่อนการเบิกจ่ายเงินงบประมาณให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งได้กำหนดเงื่อนไขสำคัญว่า โครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับเงินอุดหนุนจะต้องอยู่ในอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีลักษณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองเป็นส่วนรวม อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่อาจอ้างได้ว่ามิได้รับทราบหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๗๔๐๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการยังไม่ได้รับความเสียหาย นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยการอุดหนุนงบประมาณดังกล่าวเกิดขึ้นจากความผิดพลาดบกพร่องขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการตั้งแต่ต้นที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย และหนังสือสั่งการ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้แล้ว ประกอบกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการมีฐานะเป็นนิติบุคคลมหาชนซึ่งต้องบริหารราชการด้วยความเป็นธรรมและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล และการอุดหนุนเงินงบประมาณให้กับศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ ในโครงการดังกล่าวโดยมิได้พิจารณาระเบียบ กฎหมาย และหนังสือสั่งการอย่างละเอียดถี่ถ้วน เป็นการกระทบต่อสถานะทางการเงินและการคลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ การดำเนินการดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ส่งผลเสียต่อการบริหารราชการแผ่นดินและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๒) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ นอกจากนี้ กระทรวงการคลังได้มีหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๘ กำหนดแนวทางการพิจารณาว่า หากกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วมีความเห็นเป็นประการใดให้ผู้ส่งแต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังและดำเนินการออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว

/แม่ต่อมา...

แม้ต่อมาเจ้าหน้าที่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งจะได้อุทธรณ์คำสั่งนั้น ผู้แต่งตั้งและหรือผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ก็ต้องผูกพันตามความเห็นของกระทรวงการคลังโดยไม่ต้องส่งคำอุทธรณ์ให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ตามผลการตรวจสอบของกระทรวงการคลังโดยไม่อาจใช้ดุลพินิจวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นได้ คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่เรียกผู้ฟ้องคดีให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๑๐ ของความเสียหายจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท และผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งแจ้งตามหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีสาระสำคัญในทำนองเดียวกันกับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงตามรายงานผลการพิจารณาของกระทรวงการคลังแต่อย่างใด อีกทั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ได้ตรวจสอบและรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด โดยมีความเห็นว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการผู้ใดต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากขณะนั้นเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้ถือปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย ตลอดจนหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องแล้ว ประกอบกับหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ กก ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ตามโครงการพัฒนากีฬายาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ เป็นหนังสือจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานราชการในจังหวัดสมุทรปราการ ที่ได้แจ้งขอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้การสนับสนุนงบประมาณให้การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการ จึงต้องผ่านการกลั่นกรองจากสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะผู้มีหน้าที่ในการกลั่นกรองโครงการดังกล่าวในเบื้องต้นก่อนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงนาม และหนังสือดังกล่าวเป็นเพียงที่มาของแผนงาน/โครงการเท่านั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองพิจารณาและมีคำสั่งว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงไม่ปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ไม่ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้พิจารณาตรวจสอบวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวแล้วเห็นว่า เป็นไปตามมาตรา ๑๗ (๑๘)

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ในการส่งเสริมกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจึงสามารถสนับสนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ผู้รับผิดชอบส่งสโมสรเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้ลงนามเห็นชอบในหนังสือดังกล่าวในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ตามที่เจ้าหน้าที่เสนอความเห็นมา เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณาต่อไป ซึ่งการนำโครงการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี ต้องผ่านกระบวนการขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา องค์กรบริหารส่วนจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ก่อนที่ผู้บริหารท้องถิ่นจะอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี เพื่อนำมาเป็นกรอบในการจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ อีกทั้ง การนำโครงการตามแผนพัฒนา ๓ ปี ไปบรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี จะต้องปฏิบัติตามหนังสือด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้งบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ซึ่งต้องผ่านเสนอคณะกรรมการอำนวยการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติโครงการ อีกชั้นหนึ่งก่อน อีกทั้งคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้วินิจฉัยชี้ขาดให้ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ ส่งคืนเงินอุดหนุนโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ สำหรับกีฬาฟุตบอลอาชีพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการแล้ว และขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาสั่งการของนายกรัฐมนตรื กรณีจึงถือได้ว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ไม่ได้ได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสมุทรปราการตามคำสั่งองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์ยื่นคำคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ประสงค์จะยื่นคำให้การเพิ่มเติมต่อศาล

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า สำนักงานการยุติการดำเนินคดีแพ่งและอนุญาตตุลาการ ได้มีหนังสือแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขอให้คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐและการดำเนินคดี (เดิม คณะกรรมการ

/พิจารณา...

พิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) ทบทวน คำวินิจฉัยเนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวไม่เคยให้การกีฬาแห่งประเทศไทยได้เข้าชี้แจง ข้อเท็จจริง ประธานกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐ และการดำเนินคดีจึงให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงอีกครั้ง

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แม้ไม่ปรากฏชัดแจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับคำอุทธรณ์วันใด แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติราชการในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจึงสันนิษฐานได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสืออุทธรณ์ในวันเดียวกัน ซึ่งตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้ผู้มีอำนาจพิจารณา อุทธรณ์จะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำ คำสั่งทางปกครองได้รับคำอุทธรณ์ หากมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนด หกสิบวัน ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์จึงจะขยายออกไปอีกสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดหกสิบวัน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัย ยกอุทธรณ์ของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๙ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในสำนวนคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือแจ้ง เหตุจำเป็นต้องขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลา พิจารณาอุทธรณ์ ดังนั้นระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่อาจขยายออกไปตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และต้องถือว่าวันที่ครบกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี คือวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๑ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดี ได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายครบตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว และสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนดหกสิบวัน คือ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีและนับเป็นวันแรก ที่เริ่มใช้สิทธิฟ้องคดีขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้

/ซึ่งต้องยื่น...

ซึ่งต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าว คือภายในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยไม่จำเป็นต้องรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์อีกต่อไป การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นระยะเวลาการฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนด แต่โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีพร้อมแจ้งด้วยว่าหากประสงค์จะได้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ แม้จะไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งหนังสือฉบับดังกล่าวเมื่อใด แต่ต้องไม่ก่อนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่เกิดขึ้นใหม่และมีผลเป็นการยืนยันคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ (วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นวันชดเชยวันเฉลิมพระชนมพรรษา) จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ อันเป็นวันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงรับคำฟ้องที่ขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

การที่ศาลจะวินิจฉัยว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยื่นตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น ศาลจำเป็นต้องพิจารณาให้ได้ความก่อนว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า เงินงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจ่ายให้แก่ศูนย์การศึกษาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาไปสู่ความเป็นอาชีพ จำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท เป็นการจ่ายให้แก่สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการ เอฟซี และสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ดที่เป็นองค์กรเอกชน และเป็นการจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในส่วนที่เป็นเบี้ยเลี้ยงการฝึกซ้อมของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการ เอฟซี และสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ดเท่านั้น

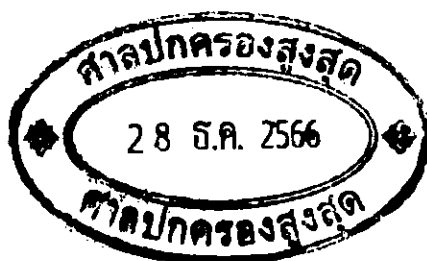
/จึงมิได้...

จึงมิได้เป็นการดำเนินการที่มีลักษณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองเป็นส่วนรวม และมีใช้โครงการหรือกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการอันจะตั้งงบประมาณอุดหนุนได้ การจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่สโมสรฟุตบอลตามโครงการดังกล่าวจึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการที่จะอนุมัติเงินอุดหนุนตามบทบัญญัติของกฎหมายและไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงมหาดไทยตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ ที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า โครงการหรือกิจกรรมที่จะขอรับเงินอุดหนุนต้องอยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในเขตพื้นที่ได้รับประโยชน์ เมื่อการขออนุมัติเงินอุดหนุนดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ตามลำดับสายการบังคับบัญชา ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณภายใต้การควบคุมดูแลของปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำงบประมาณโดยตรง คณะผู้บริหารซึ่งได้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ และผ่านการอนุมัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดและเป็นผู้อนุมัติร่างข้อบัญญัติงบประมาณ จนกระทั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีได้มีบุคคลใดพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดต่าง ๆ ของโครงการดังกล่าวว่าอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการที่จะจ่ายเงินอุดหนุนเงินงบประมาณได้หรือไม่ และมีได้มีการทักท้วงการตั้งงบประมาณดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้งที่การพิจารณางบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการนั้น ได้ผ่านการตรวจสอบและกลั่นกรองจากเจ้าหน้าที่หลายระดับ การที่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาสนับสนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการสำหรับการดำเนินโครงการพัฒนากีฬายาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขณะเกิดเหตุพิพาท ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ มีหน้าที่รับผิดชอบการพิจารณาตรวจสอบ กลั่นกรองงานต่าง ๆ รวมทั้งงานด้านการสนับสนุนงบประมาณที่ผู้ได้บังคับบัญชาเสนอให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ก่อนนำเสนอผู้บังคับบัญชาให้ความเห็นชอบ โดยลักษณะงานดังกล่าวผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่เป็นผู้พิจารณาข้อมูลโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการในเบื้องต้น ก่อนเสนอความเห็นชอบต่อคณะอนุกรรมการอำนวยการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย

/จังหวัดสมุทรปราการ...

จังหวัดสมุทรปราการได้มีหนังสือ ที่ กก ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการเพื่อดำเนินโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของโครงการว่าเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนได้เล่นกีฬา ออกกำลังกายห่างไกลยาเสพติด ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการอันจะตั้งงบประมาณอุดหนุนได้ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ ก่อนเสนอผู้บังคับบัญชาลงนามตามลำดับชั้นเมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นางสาวศันทนีย์ ด้านประกอบกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕ ผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี เสนอความเห็นท้ายหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ กก ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการสามารถดำเนินการได้ตามมาตรา ๑๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งการดำเนินการสนับสนุนงบประมาณดังกล่าวนั้นหน่วยงานที่ขอรับการอุดหนุนงบประมาณจะต้องจัดทำบันทึกขอเบิกจ่ายพร้อมแนบรายละเอียดและค่าใช้จ่ายของโครงการเสนอต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้วินิจฉัยไว้แล้วว่าโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ เป็นโครงการที่เป็นประโยชน์เฉพาะแก่สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซีและสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ดซึ่งเป็นองค์กรเอกชนเท่านั้น มิได้มีลักษณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สำหรับประชาชนในท้องถิ่นแต่อย่างใด โครงการดังกล่าวจึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการที่จะสนับสนุนเงินงบประมาณให้ได้ โดยที่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ลงนามท้ายหนังสือดังกล่าวตามที่ผู้ได้บังคับบัญชาเสนอความเห็นโดยไม่มีกรทักท้วงแต่ประการใด จึงเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบและกลั่นกรองงานตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดและไม่ใช้ความระมัดระวังที่ตนพึงต้องมีในฐานะผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณในการตรวจสอบว่าโครงการดังกล่าวสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ หรือหากไม่แน่ใจผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะมีหนังสือหารือไปยังกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มิได้กระทำ พฤติการณ์จึงถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับความเสียหาย กรณีจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับการกำหนดสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่เพียงตรวจสอบ กลั่นกรองงานด้านสนับสนุนงบประมาณที่ผู้ได้บังคับบัญชาเสนอให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการก่อนนำเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาให้ความเห็นชอบเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสนอโครงการ เห็นชอบโครงการหรืออนุมัติโครงการแต่อย่างใด การที่กรมบัญชีกลางพิจารณาและกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ รับผิดในอัตราร้อยละ ๑๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท จึงเป็นการกำหนดสัดส่วนความรับผิดที่ไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำละเมิดและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีแล้ว จึงเห็นควรให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดในอัตราร้อยละ ๕ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๙๒๓,๑๐๐ บาท คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๙๒๓,๑๐๐ บาท จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ต่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่วินิจฉัยยืนตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๙๒๓,๑๐๐ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ได้ตัดสินชี้ขาดให้ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการคืนเงินอุดหนุนตามโครงการดังกล่าวให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ประกอบกับความเสียหายดังกล่าวเกิดจากข้อโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการซึ่งอยู่นอกเหนือความรับผิดของผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีเหตุผลและความจำเป็นที่จะให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด นั้น เห็นว่า ข้อพิพาทระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการกับศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ เพื่อหาข้อยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ได้ตัดสินชี้ขาดให้ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการคืนเงินอุดหนุนตามโครงการดังกล่าวให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ จึงเป็นเรื่อง

/การยุติ...

การยุติข้อพิพาทในทางแพ่งระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยกันเอง ซึ่งเป็นคนละส่วนกับกรณีของผู้ฟ้องคดีที่เป็นเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดได้รับความเสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจนำเหตุที่คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ได้ตัดสินชี้ขาดให้ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ คืนเงินอุดหนุนตามโครงการดังกล่าวให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ มาปฏิเสศ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากความรับผิดในการกระทำของตนเองได้ ข้อกล่าวอ้างในกรณีนี้ฟังไม่ขึ้น

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบค่าใช้จ่ายใหม่ทดแทนเกินกว่าจำนวน ๙๒๓,๑๐๐ บาท โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลังไปนับตั้งแต่วันที่ที่มีคำวินิจฉัย โดยมีข้อสังเกตว่า หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับเงินชดเชยจากศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ เป็นจำนวนเงินเท่าใดให้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาหักออกหรือคืนตามส่วนแห่งความรับผิดแล้วแต่กรณี ให้แก่ผู้ฟ้องคดีต่อไป

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการสนับสนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการสืบเนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีหนังสือที่ กก ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการให้กับศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ ในโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ สำหรับกีฬาฟุตบอลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบและกลั่นกรองงานตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดและได้ใช้ความระมัดระวังที่ควรต้องทำในฐานะผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณในการตรวจสอบว่าโครงการดังกล่าวสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวได้ผ่านกระบวนการการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๕ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีขั้นตอนการจัดทำและการให้ความเห็นชอบอย่างละเอียดรอบคอบ ประกอบกับการสนับสนุนงบประมาณโครงการดังกล่าวให้กับศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นประธาน เป็นการสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานของรัฐ ทั้งในปีงบประมาณที่ผ่านมา

/ศูนย์การกีฬา...

ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการเคยได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ
 ในลักษณะทำนองเดียวกันจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการมาแล้วเป็นประจำทุกปี
 โดยไม่ปรากฏว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีข้อเสนอแนะหรือทักท้วงมาก่อนแต่อย่างใด
 แต่เมื่อกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๗๔๐๓ ลงวันที่ ๒๔
 สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ทาหรือการขอรับเงินอุดหนุนโครงการแข่งขันฟุตบอลลีกภูมิภาค
 ซึ่งเป็นการตอบข้อหารือเฉพาะกรณีของจังหวัดราชบุรีเท่านั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
 กลับถือเอาหนังสือดังกล่าวมาเป็นเกณฑ์ในการเรียกคืนเงินอุดหนุนในโครงการดังกล่าว
 ซึ่งไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากมีผลย้อนหลังเป็นโทษ
 กับเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในขณะนั้นไม่อาจทราบถึงหนังสือดังกล่าวได้
 การสนับสนุนงบประมาณให้กับศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการในโครงการดังกล่าว
 จึงถือได้ว่าเป็นการสำคัญผิด และองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้สั่งการ
 ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องติดตามเร่งรัดเรียกคืนเงินดังกล่าวจากศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย
 จังหวัดสมุทรปราการ โดยส่งเรื่องให้สำนักงานการยุติการดำเนินคดีแพ่งและอนุญาโตตุลาการ
 สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๒๐/๒๗๕๓
 ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่าคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่ง
 ของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้วินิจฉัยชี้ขาดให้ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย
 จังหวัดสมุทรปราการส่งคืนเงินอุดหนุนโครงการกีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัด
 สมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ สำหรับกีฬาฟุตบอลอาชีพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕
 จำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งขณะนี้
 อยู่ในระหว่างการพิจารณาทบทวนของคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่าง
 หน่วยงานของรัฐและการดำเนินคดี (เดิม คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่ง
 ของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวไม่เคยให้การกีฬา
 แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย
 จังหวัดสมุทรปราการชี้แจงข้อเท็จจริง กระบวนการท่องเที่ยวและกีฬาจึงขอให้คณะกรรมการดังกล่าว
 พิจารณาทบทวนคำวินิจฉัย อีกทั้ง การที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
 ซึ่งแต่งตั้งโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่ง ที่ ๑๒๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗
 ได้พิจารณาตรวจสอบแล้วมีความเห็นว่าไม่มีเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ
 ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่อย่างใด เห็นควรยุติเรื่อง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้สั่งแต่งตั้ง
 ได้พิจารณาลงนามเห็นชอบด้วยแล้ว ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
 ไม่ได้กระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงแต่อย่างใด นอกจากนี้ มาตรา ๑๐ วรรคแรก
 ประกอบกับ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

พ.ศ. ๒๕๓๙ มีเจตนารมณ์ที่มุ่งคุ้มครองและเป็นหลักประกันให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติราชการในหน้าที่มิให้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหากมิได้ปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ซึ่งนิยามของคำว่า “ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง” หมายถึง การกระทำโดยมิได้เจตนา แต่เป็นการกระทำซึ่งบุคคลพึงคาดหมายได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นและหากใช้ความระมัดระวังแม้เพียงเล็กน้อยก็อาจป้องกันมิให้เกิดความเสียหายได้ แต่กลับมิได้ใช้ความระมัดระวัง เช่นว่านั้นเลย (ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๑๐/๒๕๕๒) ดังนั้น พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงยังฟังไม่ได้ว่าเป็นการกระทำที่ถึงขนาดเป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงอันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท และเพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งแจ้งตามหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษากำหนดสัดส่วนความรับผิดในอัตราร้อยละ ๕ ของความเสียหายจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท คิดเป็นจำนวนเงิน ๙๒๓,๑๐๐ บาท และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๙๒๓,๑๐๐ บาท เป็นการพิพากษาที่คลาดเคลื่อนไปจากหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๖ เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งแนวทางดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีบรรทัดฐานในการกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่กระทำละเมิดซึ่งมีมูลลักษณะเดียวกันให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันไม่เกิดความเหลื่อมล้ำในการใช้ดุลพินิจพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานและเกิดความเป็นธรรมต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิด โดยแบ่งความรับผิดตามลักษณะของความเสียหาย และกำหนดสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกลุ่มหรือแต่ละราย สำหรับสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ ในกรณีการใช้จ่ายเงินผิดระเบียบ จ่ายเงินเกินสิทธิ/ไม่มีสิทธิ/ผิดระเบียบ นั้น ให้ฝ่ายการเงินรับผิดชอบร้อยละ ๖๐ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ชั้นกลาง หรือผู้ผ่านงานรับผิดชอบร้อยละ ๒๐ และให้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงหรือผู้อนุมัติรับผิดชอบร้อยละ ๒๐ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองแผน

/และงบบประมาณ...

และงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ได้ลงลายมือชื่อตามบันทึกความเห็น
 ที่ผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีเสนอความเห็น ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ
 สามารถดำเนินการอุดหนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ
 ตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชนประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพได้
 โดยไม่ได้ตรวจสอบกลับกรองให้ตีว่าเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อสั่งการ
 ที่เกี่ยวข้องหรือไม่ เป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท
 ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐
 ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะในส่วน
 การกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๑๐ ของค่าเสียหายดังกล่าว คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท
 จึงเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว และเมื่อคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำสั่ง
 ที่ชอบด้วยกฎหมาย คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ
 ค่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี
 โดยอาศัยเหตุอันเดียวกัน จึงชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
 เป็นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ
 เป็นนิติบุคคลมหาชน การดำเนินกิจการต่าง ๆ ต้องอยู่บนพื้นฐานของการให้บริการสาธารณะ
 โดยมีประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ
 กองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ฟ้องคดี
 เป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบในการรับราชการมาเป็นเวลานานย่อมต้องทราบและเข้าใจหลักเกณฑ์
 การพิจารณาเอกสารหลักฐานให้ถูกต้องตามกฎหมายก่อนพิจารณาลงนามเห็นชอบ
 โครงการดังกล่าว รวมทั้งมีหน้าที่พิจารณา กลับกรองงานด้านสนับสนุนงบประมาณ
 ที่ผู้ได้บังคับบัญชาเสนอให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการก่อนนำเรื่อง
 เสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาให้ความเห็นชอบ กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีย่อมมีหน้าที่
 ดำเนินการตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ อย่างรอบด้านก่อนการลงนาม
 ให้ความเห็นชอบจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ
 ในโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ
 เพื่อจ่ายเงินให้ทีมฟุตบอลดิวิชั่น ๒ จำนวน ๒ สโมสร ได้แก่ สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซี
 และสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ด ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีได้ตรวจพิจารณารายละเอียด
 ของโครงการดังกล่าวอย่างถี่ถ้วนแล้วเห็นว่ามีได้เป็นกิจกรรมสาธารณะ และเพื่อเป็นการป้องกัน
 ผลร้ายที่อาจเกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะแจ้งเรื่อง

/ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง...

ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทบทวนดำเนินการแก้ไขรายละเอียดโครงการให้เป็นไปตามกฎหมายก่อนลงนามเห็นชอบโครงการดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉย ไม่ทักท้วง และไม่ดำเนินการแต่อย่างใด และความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ฟ้องคดีทำให้เกิดจากการวางระบบงานที่ผิดพลาดบกพร่องขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการแต่อย่างใดไม่ แต่เกิดจากการขาดการตรวจพิจารณาโครงการดังกล่าวอย่างละเอียดรอบคอบว่าสามารถดำเนินการได้ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ ก่อนลงลายมือชื่อเห็นชอบโครงการดังกล่าว การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท การกำหนดสัดส่วนให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๑๐ ของความเสียหายจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท จึงถูกต้องเหมาะสมกับพฤติการณ์และการกระทำแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยมีสาระสำคัญในทำนองเดียวกันกับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนดแนวทางการพิจารณาไว้ว่า หากกระทรวงการคลังมีความเห็นเป็นประการใดให้ผู้สั่งแต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังและดำเนินการออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว แม้ต่อมาเจ้าหน้าที่ผู้ถูกบังคับตามคำสั่งจะได้อุทธรณ์คำสั่งนั้น ผู้แต่งตั้งและหรือผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ต้องผูกพันตามความเห็นของกระทรวงการคลังโดยไม่ต้องส่งคำอุทธรณ์ให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ตามผลการตรวจสอบของกระทรวงการคลังโดยไม่อาจใช้ดุลพินิจวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นได้ ดังนั้น คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่เรียกผู้ฟ้องคดีให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๑๐ ของความเสียหายจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท ซึ่งออกตามความเห็นของกระทรวงการคลัง และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งแจ้งตามหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว นอกจากนี้ การที่คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาชี้ขาดให้ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการคืนเงินอุดหนุน

/ตามโครงการ...

ตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ เป็นเรื่องการยุติข้อพิพาทในทางแพ่งระหว่าง ส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง ซึ่งเป็นคนละส่วนกับกรณีของผู้ฟ้องคดี ที่เป็นเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ หน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดได้รับความเสียหายจึงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทนตามที่กำหนด ในพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจนำเหตุ ที่คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาชี้ขาดให้ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการคืนเงินอุดหนุน ตามโครงการดังกล่าวให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการมาปฏิเสธเพื่อให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากความรับผิดในการกระทำของตนได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยมีสาระสำคัญในทำนองเดียวกัน กับคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยในวันประชุมปรึกษา เพื่อมีคำพิพากษา ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจา ประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำชี้แจง คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จังหวัดสมุทรปราการโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ กก ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๒ โครงการ ได้แก่ (๑) โครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นเลิศ เป็นเงินจำนวน ๑๕,๐๑๘,๒๐๐ บาท (๒) โครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ เป็นเงินจำนวน ๒๘,๖๙๐,๗๐๐ บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๔๓,๗๐๘,๙๐๐ บาท คณะอนุกรรมการอำนวยการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับจังหวัด จังหวัดสมุทรปราการได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เห็นชอบเกี่ยวกับการสนับสนุนงบประมาณตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ หน่วยงานที่ขอรับการอุดหนุน คือ ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ งบประมาณที่สนับสนุนเป็นเงินจำนวน

/๒๘,๖๙๐,๗๐๐ บาท...

๒๘,๖๙๐,๗๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ จึงได้มีประกาศข้อบัญญัติ เรื่อง งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งมีโครงการดังกล่าวอยู่ในหมวดเงินอุดหนุน ข้อ ๖ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๑๐๐๘/๕๒๕๓ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้อนุมัติเงินงบประมาณ เพื่ออุดหนุนศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการตามโครงการที่เสนอขอรับการอุดหนุนเงินงบประมาณ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการได้ขอเบิกจ่ายเงินอุดหนุนในโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ เป็นเงินจำนวน ๒๘,๖๙๐,๗๐๐ บาท องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจึงเบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ ปรากฏตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่คลังรับ ฎ ๘๑๑ วันที่คลังรับ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕

ต่อมา สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสมุทรปราการได้มีหนังสือ ลับ ที่ ตผ ๐๐๔๓.๔ สป/๒๘๖ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายงานผลการตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจ่ายเงินให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ ในโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ เพื่อจ่ายเงินให้สโมสรฟุตบอล ดิวิชั่น ๒ จำนวน ๒ สโมสร คือ สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซี และสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ด สโมสรสมุทรปราการฟุตซอลคลับจำนวน ๑ สโมสร และสโมสรตะกร้อลอดห่วงจังหวัดสมุทรปราการจำนวน ๑ สโมสร รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๒๘,๖๙๐,๗๐๐ บาท ซึ่งไม่สามารถเบิกจ่ายได้ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือตอบข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๗๔๐๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการเรียกคืนเงินอุดหนุนดังกล่าวคืนคลังองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการต่อไป ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๐๔/๕๙๐๔ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งปลัดกระทรวงมหาดไทยว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับข้อมูลเพิ่มเติมจากการตรวจสอบว่ามีการจ่ายเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนสนับสนุนสมาคมกีฬาจังหวัดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล ลีกอาชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และยังไม่มีการเบิกจ่ายไปส่งคืนคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง ๒๕๕๕ โดยในส่วนขององค์การบริหาร

/ส่วนจังหวัด...

ส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้เบิกจ่ายเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ให้แก่สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซีและสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ด จึงเห็นควรให้กระทรวงมหาดไทยสั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการติดตามเร่งรัดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เบิกจ่ายเงินงบประมาณหมวดดังกล่าวนำเงินส่งคืนคลังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจึงได้มีหนังสือติดตามทวงถามศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเรียกคืนเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท แต่ไม่ได้รับคืน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือถึงสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเห็นว่าไม่มีเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการผู้ใดต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทน เห็นควรยุติเรื่อง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้แต่งตั้งได้ลงนามเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด พร้อมกับมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๑๔๐๖ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๘ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้กรมบัญชีกลางตรวจสอบ ต่อมา อัยการสูงสุดได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๒๐/๒๗๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งผลการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่วินิจฉัยให้ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการคืนเงินอุดหนุนโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชนและนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ

ต่อมา กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๕.๔/๖๕๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รายงานผลการพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยมีความเห็นว่า การจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ เพื่อจ่ายเงินให้สโมสรฟุตบอล ดิวิชั่น ๒ จำนวน ๒ สโมสร คือ สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซีและสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ด มิได้เป็นการดำเนินการที่มีลักษณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองเป็นส่วนรวม จึงมิใช่โครงการหรือกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการอันจะตั้งงบประมาณอุดหนุนได้ กรณีเป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

/ซึ่งขณะเกิด...

ซึ่งขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ มีหน้าที่พิจารณาตรวจสอบ กลั่นกรองงานต่าง ๆ รวมทั้งงานด้านการสนับสนุนงบประมาณที่ผู้ได้บังคับบัญชาเสนอให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เมื่อนางสาวศันทนีย์ ด่านประกอบกุล เสนอความเห็นในหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ กก ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ (การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ สีกุมิภาค ดิวิชั่น ๒) ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการสามารถดำเนินการได้ ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามเห็นชอบหนังสือดังกล่าวโดยไม่ได้ตรวจสอบว่าสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ และไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทักท้วงแต่อย่างใด พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๑๐ ของความเสียหายจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๙๙๔๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๙ ราย รวมถึงผู้ฟ้องคดี ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามผลการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๙ ราย รวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน และให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งแจ้งตามหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๙๒๓,๑๐๐ บาท โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลังไปนับตั้งแต่วันที่คำวินิจฉัย โดยมีข้อสังเกตว่า หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับเงินชดใช้จากศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการ เป็นจำนวนเงินเท่าใดให้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาหักออกหรือคืนตามส่วนแห่งความรับผิด แล้วแต่กรณี ให้แก่ผู้ฟ้องคดีต่อไป ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นฟ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด เป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีปัญหาต้องพิจารณาในเบื้องต้นก่อนว่า ศาลจะรับคำฟ้องในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท ไว้พิจารณาพิพากษาได้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่มิใช่กฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้อต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็น

/คำชี้แจง...

คำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์ โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตน ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณา ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกิน สามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ แล้ว ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับคำอุทธรณ์ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๙ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือแจ้ง เหตุจำเป็นต้องขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลา พิจารณาอุทธรณ์ ดังนั้น ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่อาจขยายออกไปตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และต้องถือว่าวันที่ครบหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี คือวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหาย ครบตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว และสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีได้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนดหกสิบวัน คือวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๑ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีและนับเป็นวันแรกที่เริ่มใช้สิทธิฟ้องคดี ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าว คือ ภายในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๑

/ตามมาตรา ๔๙...

ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยไม่จำต้องรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์อีกต่อไป การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท ไว้พิจารณาพิพากษาได้ แต่โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สป ๕๑๐๐๑/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีพร้อมแจ้งด้วยว่าหากประสงค์จะได้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ แม้จะไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งหนังสือฉบับดังกล่าวเมื่อใด แต่อย่างเร็วที่สุดต้องไม่ก่อนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงสามารถยื่นฟ้องคดีต่อศาลเพื่อขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ กล่าวคือ ภายในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ แต่โดยที่วันดังกล่าวเป็นวันหยุดทำการ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องได้ภายในวัน ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันทำการถัดไป ตามมาตรา ๑๙๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ อันเป็นวันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลจึงรับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปได้

กรณีจะวินิจฉัยได้ว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลจะต้องพิจารณาให้ได้ความก่อนว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้น ทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิด ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้ เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง วรรคสอง บัญญัติว่า สิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรง แห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวน ของความเสียหายก็ได้ วรรคสาม บัญญัติว่า ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่อง ของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วนแห่งความรับผิดดังกล่าว ออกด้วย วรรคสี่ บัญญัติว่า ในกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มีให้นำหลัก เรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วน ของตนเท่านั้น มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำความผิด ต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำ ในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

คดีจึงมีปัญหาต้องพิจารณาก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดต่อองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสมุทรปราการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ หากกระทำความผิด ผู้ฟ้องคดีจะต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ หรือไม่ เพียงใด

พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการ ภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้ (๑) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย (๒) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

/ตามระเบียบ...

ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (๓) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ในการพัฒนาท้องถิ่น (๔) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่น (๕) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการ ส่วนท้องถิ่นอื่น (๖) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ เฉพาะภายในเขตสภาตำบล (๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๗ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น (๘) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (๙) จัดทำกิจการอื่นใด ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัด วรรคสอง บัญญัติว่า บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาค อาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ ... (๑๘) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม ของท้องถิ่น ...

จากบทบัญญัติข้างต้น แม้ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ จะมีประกาศขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึง ๒๕๕๗) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งข้อ ๒.๘ ของประกาศดังกล่าวได้กำหนดแนวทางการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุน ให้ประชาชนมีสถานที่ในการออกกำลังกายที่ได้มาตรฐาน ตลอดจนจัดการการแข่งขันกีฬา ในทุกระดับ เพื่อให้เยาวชน ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลพิเศษ และผู้ด้อยโอกาสได้เล่นกีฬา และออกกำลังกาย โดยบรรจุโครงการอุดหนุนศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ ในโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๑๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งอาจเข้าใจเงื่อนไขที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการสามารถสนับสนุน งบประมาณให้ได้ แต่ในการพิจารณาตั้งงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนองค์กรภาคประชาชน องค์กรการกุศล และองค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย ตามหนังสือ

/กระทรวงมหาดไทย...

กระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น มีเงื่อนไขสำคัญที่ต้องพิจารณา คือ โครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับเงินอุดหนุนจะต้องอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในเขตพื้นที่ได้รับประโยชน์ ดังนั้น หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการประสงค์จะตั้งงบประมาณรายจ่ายสำหรับโครงการที่สนับสนุนการกีฬา โครงการนั้นจะต้องเป็นโครงการที่มีลักษณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองเป็นส่วนรวม เมื่อพิจารณารายละเอียดของโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพที่ระบุดำเนินการและเหตุผลของโครงการดังกล่าวไว้ว่า ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ได้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพลีกภูมิภาค ดิวิชั่น ๒ ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียดค่าใช้จ่ายในโครงการดังกล่าว ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายจำนวน ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ งบประมาณจากศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการ เอฟซี เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ด เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่ ๒ งบประมาณที่ขอรับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ เป็นเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อมนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ของสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซีและสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ด เป็นเงินจำนวน ๑๔,๙๗๖,๐๐๐ บาท และค่าใช้จ่ายในการแข่งขันนัดเหย้า - เยือนรวม ๓๐ นัด เป็นเงินจำนวน ๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท เห็นว่า โครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชนและนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ มิได้มีลักษณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนทั่วไป ในจังหวัดสมุทรปราการเป็นส่วนรวม แต่เป็นโครงการที่จัดทำเพื่อประโยชน์ของสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซีและสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ดโดยตรงเท่านั้น ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการดังกล่าวจึงไม่ใช่ค่าใช้จ่ายตามปกติในการจัดการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและไม่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการที่จะให้การสนับสนุนได้ ดังนั้น การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ เป็นเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท จึงเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับความเสียหาย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๑๗ (๑๘)

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ กองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการพิจารณาตรวจสอบ กลั่นกรองงานต่าง ๆ รวมทั้งงานด้านการสนับสนุนงบประมาณ ที่ผู้ได้บังคับบัญชาเสนอให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการก่อนนำเสนอ ผู้บังคับบัญชาให้ความเห็นชอบ เมื่อศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการได้มี หนังสือ ที่ กก ๕๑๐๓.๑.๐๙/๗๗๗๖ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ขอรับการสนับสนุน งบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการเพื่อดำเนินโครงการพัฒนากีฬายาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพ นางสาวศันสนีย์ ด้านประกอบกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕ ผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ได้เสนอ ความเห็นท้ายหนังสือดังกล่าวว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการสามารถดำเนินการ อุดหนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการตามโครงการดังกล่าวได้ ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามเห็นชอบในหนังสือดังกล่าว จนทำให้มีการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท ให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ให้แก่สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซีและสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ดในเวลาต่อมา โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบและกลั่นกรองงานตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้ใช้ ความระมัดระวังที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ พึงต้องมี ในการตรวจสอบว่าโครงการดังกล่าวสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบย่อมจะต้องทราบว่า การจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่ศูนย์การกีฬา แห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการตามโครงการดังกล่าวไม่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการที่จะสนับสนุนได้ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๑๗ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พฤติการณ์จึงถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับความเสียหาย อันเป็น การกระทำละเมิดต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวล

/กฎหมาย...

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาประการสุดท้ายว่า การกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการในอัตราร้อยละ ๑๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดมุ่งประสงค์จะให้หน่วยงานของรัฐเรียกชดเชยค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐอย่างเป็นธรรมตามส่วนของความร้ายแรงแห่งการกระทำของเจ้าหน้าที่ และระดับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับหน่วยงานของรัฐตามความเป็นจริง เนื่องจากในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดแม้ก่อให้เกิดความเสียหายกับหน่วยงานของรัฐก็ตาม แต่หากเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ก็ให้กำหนดค่าสินไหมทดแทนตามระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นจากการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชน ประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการไปสู่ความเป็นอาชีพ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายให้แก่สโมสรฟุตบอลสมุทรปราการเอฟซี และสโมสรฟุตบอลสมุทรปราการยูไนเต็ดเป็นเงินจำนวน ๑๘,๔๖๒,๐๐๐ บาท และกรณีนี้ไม่ปรากฏว่า การกระทำละเมิดดังกล่าวเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือสั่งการและวางระเบียบในเรื่องดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติโดยชัดเจนแล้ว จึงไม่มีกรณีที่ต้องหักส่วนแห่งความรับผิดดังกล่าวออกตามมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับการกำหนดสัดส่วนความรับผิดของผู้ฟ้องคดีนั้น แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๔/ว ๓๙๘๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งถือปฏิบัติโดยอนุโลมได้กำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบในกรณีใช้เงินผิดระเบียบโดยการจ่ายเงินเกินสิทธิ/ไม่มีสิทธิ/ผิดระเบียบ ให้ฝ่ายการเงินรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๖๐ ของความเสียหาย ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ชั้นกลาง หรือผู้ผ่านงานให้รับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย และผู้บังคับบัญชาชั้นสูงหรือผู้อนุมัติให้รับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย ประกอบกับเมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีขณะเกิดเหตุ

/ดำรงตำแหน่ง...

คำร้องตำแหน่งผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ ได้ลงนามเห็นชอบในหนังสือ
 ที่ผู้โต้แย้งบัญชีของผู้ฟ้องคดีเสนอความเห็น ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ
 สามารถดำเนินการอุดหนุนงบประมาณให้แก่ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ
 ตามโครงการพัฒนากีฬาเยาวชนประชาชน และนักกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ไปสู่ความเป็นอาชีพได้
 โดยไม่ได้ตรวจสอบกลับกรองให้ดีว่าเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อสั่งการ
 ที่เกี่ยวข้องหรือไม่ เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับความเสียหาย จึงเห็นว่
 การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะในส่วนที่เกิดจาก
 การกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๑๐ ของความเสียหายดังกล่าว คิดเป็นเงินจำนวน
 ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท จึงเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแล้วตามมาตรา ๘ วรรคสอง วรรคสาม
 และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินจำนวนดังกล่าวแก่องค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน คำสั่งองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๙๔๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้รับผิดชอบใช้
 ค่าสินไหมทดแทน ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๑,๘๔๖,๒๐๐ บาท
 จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ
 จังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑
 ที่วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นคำสั่งที่ออกโดยอาศัยเหตุผลและข้อเท็จจริงเดียวกัน
 จึงชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงฟังขึ้น

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ
 ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๗๔๐๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ทารือการขอรับเงินอุดหนุนโครงการ
 แข่งขันฟุตบอลลีกลูกภูมิภาค ตอบข้อหารือเฉพาะในส่วนของจังหวัดราชบุรีเท่านั้น ผู้ฟ้องคดี
 และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในขณะนั้นไม่อาจทราบถึงหนังสือดังกล่าวได้ การที่สำนักงาน
 การตรวจเงินแผ่นดินนำหนังสือดังกล่าวมาเป็นเกณฑ์ในการเรียกคืนเงินอุดหนุนจึงไม่เป็นธรรม
 กับผู้ฟ้องคดีเนื่องจากมีผลย้อนหลังเป็นโทษกับเจ้าหน้าที่ นั้น เห็นว่า หนังสือตอบข้อหารือ
 เป็นเพียงการตอบข้อซักถามระหว่างหน่วยงาน ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่นำมาพิจารณา
 ความรับผิดแต่อย่างใด ส่วนหลักเกณฑ์การตั้งงบประมาณอุดหนุนนั้น มีหนังสือกระทรวงมหาดไทย
 ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๗๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่าย
 และการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วางหลักเกณฑ์
 และเงื่อนไขไว้แล้ว แม้ผู้ฟ้องคดีหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ
 จะได้ทราบหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าวของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหรือไม่ เมื่อใด

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีก็ย่อมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามราชการตามกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ที่มีผลใช้บังคับในเรื่องนั้น ๆ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

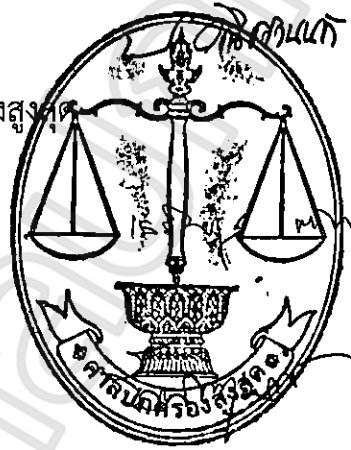
การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๘๙๑๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เฉพาะส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวน ๙๒๓,๑๐๐ บาท โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลังไปนับตั้งแต่วันที่มามีคำวินิจฉัย โดยมีข้อสังเกตว่า หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการได้รับเงินชดใช้จากศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดสมุทรปราการ เป็นจำนวนเงินเท่าใดให้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาหักออกหรือคืนตามส่วนแห่งความรับผิดชอบแล้วแต่กรณี ให้แก่ผู้ฟ้องคดีต่อไป นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้อง

นายประสาธ พงษ์สุวรรณ
ประธานแผนกคดีบริหารงานบุคคล
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายประนัย วณิชชานนท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางเสริมดรณี ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายรังสิกร อุปพงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย กิจสนาโยธิน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวสิริภัทร โชควิเศษชัยสิทธิ์

